

РЕШЕНИЕ

№ 12363

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110169811 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 286155/22.12.2022 г., с която от името на „е“ ЕАД, ЕИК ***** против „д“ ЕООД, ЕИК ***** са предявени положителни установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 2029,23 лева, представляваща цена на доставена и потребена електрическа енергия за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г., в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, по договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г. между „ЧЕЗ Електро България“ АД /понастоящем „е“ АД/ и „д“ ЕООД, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 09.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ сумата от 158,79 лева, представляваща мораторна лихва за периода 17.07.2021 г. - 24.08.2022 г., върху главницата за цена на доставена и потребена електрическа енергия.

Със заявление вх. № 188317/09.09.2022 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу „д“ ЕООД за суми, както следва: 1/ сумата от 2029,23 лева, представляваща цена на доставена и потребена

електрическа енергия за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г., в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, по договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г. между „ЧЕЗ Електро България“ АД /понастоящем „е“ АД/ и „д“ ЕООД, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 09.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ сумата от 158,79 лева, представляваща мораторна лихва за периода 17.07.2021 г. - 24.08.2022 г., върху главницата за цена на доставена и потребена електрическа енергия. На 13.09.2022 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК. Ответникът е подал възражение по чл. 414 ГПК в законоустановения срок. На 25.11.2022 г. ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си. Исковата молба е подадена на 22.12.2022 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на Договор № 210042823566 от 21.07.2020 г. за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност, сключен между „е“ ЕАД /с предходно наименование ЧЕЗ Електро България“ АД/, в качеството му на продавач и краен снабдител, и „д“ ЕООД, в качеството му на купувач и краен клиент. Поддържа, че в изпълнение на този договор в периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г. е доставил електрическа енергия за стопанска и обществена дейност на стойност 2029,23 лв. до следния имот, собственост на ответника, а именно: магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, с клиентски номер 210042823566. Излага твърдения, че с измененията на Закона за енергетиката /обн. ДВ бр. 57 от 2020 г., в сила от 01.10.2020 г./ било уредено крайните снабдители да осигуряват снабдяването с ел. енергия само на битови крайни клиенти, като небитовите /каквто е и ответникът/ следвало да бъдат клиенти на търговец на електрическа енергия или на доставчик от последна инстанция /каквто бил ищецът/. Поддържа се, че след като ответникът не е избрал доставчик на ел. енергия и не е сключил договор с такъв в срок до 01.07.2021 г., то на основание § 15, ал. 5 от ПЗР на ЗИДЗЕ е следвало да се снабдява с ел. енергия при условията на чл. 95а ЗЕ от доставчик от последна инстанция, каквто бил ищецът. Ищцовата страна сочи, че ответникът не е заплатил дължимата цена за ел. енергия за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г. в размер на 2029,23 лв., поради което е изпаднал в забава и следвало да заплати обезщетение за забава

в размер на 158,79 лева, за периода 17.07.2021 г. - 24.08.2022 г.

Моли се за уважаване на предявените искове. Претендират се разноси.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в който поддържа, че ищецът не е активно легитимиран да претендира процесните вземания, доколкото от доказателствата по делото се установявало, че облигационното отношение е възникнало с „ЧЕЗ Електро България“ АД. На следващо място, ответникът твърди, че през процесния период не е потребявал електрическа енергия в процесния имот, тъй като бил отдал под наем последния на „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359 и именно това дружество следвало да дължи плащане на консумираната електроенергия.

Моли се за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

По отношение на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД, съдът намира следното:

По иска с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД, в тежест на ищеца е да установи съществуването на договорни отношения между него и ответника с предмет доставка на електрическа енергия, в това число качеството си на доставчик от последна инстанция, респ. - качеството на ответника на небитов краен клиент на ел. енергия, обема на реално доставената в процесния имот електрическа енергия за исковия период и че нейната стойност възлиза именно на претендираната сума, както и изпадане на ответника в забава за заплащане на дължимите главници за електрическа енергия, периодът на забавата и размерът на обезщетението за забава.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

Правното действие на твърдения в исковата молба договори за търговска продажба попадат под приложното поле на ТЗ, тъй като се твърди договорното правоотношение да е възникнало между търговци и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ТЗ - арг. чл. 318, ал. 1, ал. 1, във вр. с чл. 286, ал. 1 ТЗ. По това материално търговско правоотношение за ищеца са породени две основни obligatorни задължения - да прехвърли правото на собственост върху описаните в процесните фактури и складови разписки стоки и да предаде тяхното владение на купувача, а за ответника - да заплати уговорената продажна цена и да получи вещите, предмет на договора - арг. чл. 200, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 288 ТЗ.

Договорът за търговска продажба по смисъла на чл. 318 ТЗ е консенсуален и неформален, поради което сключването му предполага постигане на съгласие между продавача и купувача относно съществените елементи на продажбата - стока и цена, без да е необходимо обективизиране на съгласието в писмена форма. Без значение е начинът на договаряне, същественото е съвпадането на насрещните воли на страните за продажба, за да се приеме, че между страните се учредява валидно obligационно правоотношение. Само наличието на последното не е достатъчно, за да се приеме, че е налице основание за плащане, тъй като основанието ще възникне при изпълнението на договора - с извършване на доставката за продавача ще възникне правото да иска простиране на цената от страна на купувача. В случаите, когато страните са оформили продажбата чрез съставена за целта фактура, фактурата съставлява доказателство за сключването на договора и за породените от него права и задължения, но не е условие за действителността му. Поради неформалния характер на продажбата преценката за сключване на договора не следва да бъде ограничавана само до съдържанието на фактурата, а следва да се прави с оглед на всички доказателства по делото, в т.ч. и на тези относно предприети от страните действия по изпълнение на договора /получаване на стоката или плащане на цената/, които при определени предпоставки могат да се разглеждат като признания за съществуването на obligационната връзка.

От представените и приобщени към доказателствения материал: 1/

заявление за сключване на договор за продажба на електрическа енергия за небитови нужди от 21.07.2020 г., подадено от името на д ЕООД до ЧЕЗ Електро България АД /чийто правопреемник е дружеството е ЕАД/; 2/ Договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г. между ЧЕЗ Електро България АД /чийто правопреемник е дружеството е ЕАД/, в качеството на продавач и д ЕООД, в качеството на купувач; 3/ споразумение № 6011344521/21.07.2020 г. към Договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключено между ЧЕЗ Електро България АД /чийто правопреемник е дружеството е ЕАД/, в качеството на продавач и д ЕООД, в качеството на купувач, се установява в производството, че между страните е налице правоотношение, с предмет продажба и доставка на електрическа енергия за небитови нужди, по силата на което ищцовото дружество /респективно дружеството на което същото е правопреемник - ЧЕЗ Електро България АД/ е поело задължение да достави в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, електрическа енергия за небитови нужди, а ответникът е поел задължение да заплаща уговорената цена на доставената и потребена в имота електрическа енергия.

Между страните не е спорно, че ищецът /респективно дружеството на което същото е правопреемник - ЧЕЗ Електро България АД/ е изпълнил задължението си, поето по процесния Договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г., като в заявения в исковата молба период е доставил електрическа енергия за небитови нужди в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85. Същевременно това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства.

Ответникът е оспорил единствено обстоятелството, че не следва да отговаря за заплащането стойността на доставената и потребена в горепосочения имот електрическа енергия за небитови нужди, тъй като през процесния период, посочения в исковата молба недвижим имот, се е ползвал от дружеството „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359, по силата на сключен съответника договор за наем, респективно, именно това дружество следвало да дължи плащане на доставената и консумираната в имот, през иския период, електроенергия.

Възражението на ответника остана недоказано в производството. Не се представи твърдения в исковата молба договор за наем, сключен между ответното дружество – д ЕООД и Рубар Комерс ЕООД, с предмет отдаване за временно и възмездно /и/или безвъзмездно ползване/ на процесния недвижим имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85. Като страна по твърдения договор, ответникът следва да има възможност да го представи, което същият не стори в производството.

Независимо от това, на основание чл. 192 ГПК, съдът е задължил трето-неучастващо в производството лице, а именно: „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359, седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Искър, ж.к. „Дружба-2“, бул. „Копенхаген“ № 23Б, ап. 6.3, в едноседмичен срок от съобщението да представи по делото договор за наем, сключен с „д“ ЕООД, ЕИК *****, по силата на който е бил наел магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, в периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г. Такъв договор, обаче, не беше представен, нито от ответника, нито от дружеството „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359.

Същевременно, съдът намира за необходимо да отбележи, че наличието на сключен договор за наем, с предмет процесния недвижим имот, сключен между „д“ ЕООД, ЕИК *****, в качеството на наемодател и „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359, в качеството на наемател, е ирелевантно за настоящото производство. Наличието на такова наемно правоотношение и евентуално неизпълнение на дружеството „Рубар Комерс“ ЕООД, ЕИК 204916359, в качеството на наемател, да заплаща режимни разходи за консумирана, през време действието на наемното правоотношение, електрическа енергия, би довело единствено до облигационни права за наемодателя да претендира от наемателя заплащане на сумата за режимни разходи, но само въз основа на сключен договор за наем, с предмет процесния недвижим имот, не може да се наложи извод, че страна по правоотношението с ищеца за продажба и доставка на електрическа енергия, следва да е дружеството наемател.

От представените по делото доказателства безспорно се установи, че именно ответното дружество е отправило предложение до ищеца /респективно дружеството на което същото е правоприемник - ЧЕЗ Електро България АД/ за сключване на договор за продажба на електрическа енергия

за небитови нужди за имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, като предложението е прието и такъв договор е сключен именно между страните в настоящото производство.

Възраженията на ответника, че ищцовото дружество не е материално легитимирано да претендира цената на доставената и консумирана в процесния имот, през заявления в исковата молба период, електрическа енергия, настоящият съдебен състав намира за неоснователно. Ноторно известно е и се установява от събрания доказателствен материал, че ищцовото дружество е правопреемник на ЧЕЗ Електро България АД, като в тази връзка именно върху ищеца са преминали всички права, задължения и фактически отношения на дружеството ЧЕЗ Електро България АД, включително задължението да доставя до процесния имот електрическа енергия за небитови нужди, респективно, да получава продажната цена на доставената и консумирана в процесния имот електрическа енергия, включително за процесния период.

Както се посочи по-горе, не е спорно, че ищецът /респективно дружеството на което същото е правопреемник - ЧЕЗ Електро България АД/ е изпълнил задължението си, поето по процесния Договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г., като в заявления в исковата молба период е доставил електрическа енергия за небитови нужди в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85.

Същевременно това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства.

По делото са представени 11 броя фактури, както следва: фактура № 318461406 от 30.06.2021 г., фактура № 320487414 от 12.08.2021 г., фактура № 322214991 от 12.09.2021 г., фактура № 323905423 от 12.10.2021 г., фактура № 325645417 от 12.11.2021 г., фактура № 327335431 от 12.12.2021 г., фактура № 329032655/12.01.2022 г., фактура № 0330685422/12.02.2022 г., фактура № 332331224 от 12.03.2022 г., фактура № 334003089/12.04.2022 г. и фактура № *****/12.04.2022 г., издадени на името на „д“ ЕООД, ЕИК *****/ за обект – представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, съобразно които за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г. консумираната ел. енергия за имота възлиза на обща стойност от 2029,23 лева.

Горните обстоятелства се установяват и от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните, и която съдът намира, че следва да кредитира изцяло.

От изложеното следва, че по делото е доказано потреблението на ел. енергия в процесния имот за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г. на парична стойност от 2029,23 лева, колкото претендира ищецът. В тежест на ответника по правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК е да установи по безспорен начин, че е погасил вземането чрез плащане или друг способ. По делото не са направени твърдения, нито са ангажирани доказателства в тази насока. Същевременно от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, неоспорена от страните и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза, се установява в производството, че по процесните фактури не са извършени плащания.

Съгласно чл. 19, ал. 1 и 2 от приложимите общи условия към договора за продажба на ел. енергия, потребителят заплаща на продавача стойността на ел. енергия веднъж месечно, като продължителността на периода за плащане е 10 дни. В издадените фактури изрично е посочен срокът за плащане на задълженията по тях. Съгласно правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато денят на изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Следователно, от деня, следващ 10-тия ден за плащане, ответникът изпада в забава и от този момент дължи мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, която съдът определя в размер на 163,24 лева /изчислена посредством лихвен калкулатор на НАП/. С оглед принципа на диспозитивното начало, обаче, акцесорната претенция следва да бъде уважена до предявения размер от 158,79 лева.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

С оглед изхода на спора право на разноски в настоящото производство пред СРС има ищецът.

От името на същия е направено искане за присъждане на разноски в производството, като са представени и доказателства за извършването на такива, а именно: за заплатена държавна такса в исковото производство по гр.д. № 69811/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в размер на 87,41

лева, за заплатен депозит за вещо лице в размер на 300,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 621,60 лева /с включен ДДС/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът „д“ ЕООД, ЕИК *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „е“ ЕАД, ЕИК ***** сумата от 1009,01 лева, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 69811/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав. От името на ищеца е направено искане за присъждане на разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, като са представени доказателства за извършването на такива. а именно: за заплатена държавна такса в заповедното производство по ч.гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав в размер на 43,76 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 96,00 лева /с включен ДДС/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът „д“ ЕООД, ЕИК *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „е“ ЕАД, ЕИК ***** сумата от 139,76 лева, представляваща разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от името на „е“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, БенчМарк Бизнес Център против „д“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, ул. п № 81, вх. Г, ет. 5, ап. 13, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, обективно кумулативно съединени иски с правно основание 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с вр. с чл. 327 ТЗ, чл. 95а и чл. 107 от Закона за енергетиката (ЗЕ), вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, че „д“ ЕООД, ЕИК ***** дължи в полза на „е“ ЕАД, ЕИК

*****, суми, както следва: 1/ сумата от **2029,23 лева**, представляваща цена на доставена и потребена електрическа енергия за периода 06.06.2021 г. - 31.03.2022 г., в имот, представляващ магазин 2, находящ се в гр. София, ул. „п“ № 85, по договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210042823566, сключен на 21.07.2020 г. между „ЧЕЗ Електро България“ АД /понастоящем „е“ АД/ и „д“ ЕООД, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 09.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ сумата от **158,79 лева**, представляваща мораторна лихва за периода 17.07.2021 г. - 24.08.2022 г., върху главницата за цена на доставена и потребена електрическа енергия, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 13.09.2022 г. по гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, 160 състав.

ОСЪЖДА „д“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, ул. п № 81, вх. Г, ет. 5, ап. 13 да заплати в полза на „е“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, БенчМарк Бизнес Център, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **139,76 лева**, представляваща разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 49355/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА „д“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, ул. п № 81, вх. Г, ет. 5, ап. 13 да заплати в полза на „е“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, БенчМарк Бизнес Център, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1009,01 лева**, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 69811/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____